

Oversigt over Plantesygdomme.

261. — Maj 1943.

Der er for Maj Maaned indkommet Beretninger fra 110 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 915 Forespørgsler.

Maanedens blev kold og nedbørsfattig; Nattefrost indtraf flere Gange. Øerne Øst for Storebælt havde, som i April, smaa Nedbørsmængder. Kulde og Tørke hemmede Planternes Udvikling stærkt, maaske især Roerne, men ogsaa Kornet led stærkt, og Græsset blev mange Steder tyndt og kort.

Lufttemperaturen laa i Maanedens første Uge ca. 1° under Normalen, og flere Steder forekom Nattefrost 1 à 2 Døgn. I de følgende 2 Uger laa Temperaturen omtrent paa Normalen, medens den i Ugen 22.—29. laa 2—3° over denne; Nattefrost forekom flere Steder.

Nedbøren blev ringe. De største Nedbørsmængder maales i Vestjylland, Sydjylland og Sønderjylland, hvor der faldt ca. $\frac{3}{4}$ af normal Nedbør, medens de øvrige Landsdele næppe naaede Halvdelen af normal Nedbør, med Undtagelse af Midtjylland; Bornholm fik kun 5 mm. For de forskellige Landsdele blev Nedbøren i Tiden 1.—29. følgende i mm med Maanedens Normal i (): Vendsyssel 14 (43), Vestjylland 30 (42), Midtjylland 22 (44), Østjylland 13 (44), Sydjylland 34 (41), Sønderjylland 38 (46), Fyn 15 (42), Midt- og Vestsjælland 15 (36), Nordøstsjælland 13 (39), Sydøstsjælland og Møn 18 (39), Lolland og Falster 17 (42) og Bornholm 5 (34).

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER.

KORN.

Kulde og Frost var Aarsag til ret stor Skade hos Vaarsæd. Hos Byg blev Bladspidserne gule eller helt hvide, hvilket ogsaa fandtes hos Havre, hvor Skaden hyppigt saas som et Tværbælte hos mange Blade. Herved dannes den velkendte Indsnøring, hvorved Bladspidsen visnede og ofte fik en skuffende Lighed med Gulspidssyge (P. Trosborg, Brande; Aa. Buchreitz, Skærbæk). Kuldeskade var almindelig overalt i Landet,

men omtales især af: Henry Frederiksen, Frederikshavn; N. Svaneborg, Vust; B. Jacobsen, Hobro; Arne Larsen-Ledet, Grenaa; Mogens Hansen, Toftlund; J. Jeppesen Jensen, Odense, og M. Greve, Roskilde. Der modtoges et meget stort Antal Forespørgsler, hvor Aarsagen skønnedes at være Kulde og ofte i Forbindelse med Næringsmangel, som gjorde Planterne ømfindtlige for Kulde.

Hvide, gølge Rugaks synes ogsaa at skyldes Kulde og Frost, der formentlig ødelagde Akset under Skridning. Fænomenet blev iagttaget mange Steder, men ofte blev Akset kun delvis ødelagt.

Tørke hemmede Vaarsædens Udvikling ret stærkt, især i Egnene Øst for Storebælt, hvor Nedbøren var lille baade i April og Maj.

Mangelfuld Spiring paa Grund af ladebrændt Udsæd iagttoges hos Havre, hvor Eftersaaning med 70 Pd. Havre pr. Td. Land blev vellykket (Arne Larsen-Ledet, Grenaa).

Fosforsyremangel menes at være iagttaget flere Steder, men da Kendetegnene ikke endnu kan siges at være fastlagt og forøvrigt maa antages at ville variere ret stærkt efter Aaret, Jorden og dennes Indhold af andre Gødninger, skal her anføres nogle Iagttagelser: »Byg og Havre med rødbrunlige Blade og i det hele Sultepræg, men endnu ikke den samme stærkt røde Farve som sidste Aar« (Arne Larsen-Ledet, Grenaa) — se Maanedsoversigt for Juni 1942; »den karakteristiske blaagrønne Farve« (B. Jacobsen, Hobro); »Kornplanterne holder sig smaa og smudsigt grønne, hvilket ses i fastliggende Forsøg« (Rud. Jensen, Støvring); »I mange Vaarsædsmarker en underlig rødlig-lilla Farve paa Bladene, især mod Bladspidserne, der er mere spidse end vanligt« (Aage Buchreitz, Skærbæk); »I de ugødede Parceller, uden Fosforsyre, er Kornet meget lille og har et sygeligt Udseende. Det staar med et rødviollet Skær, og mange Bladspidser er brungule« (Georg Foldager, Skjern); »i hele Vaarsædsmarker, især Byg, er Planterne rødlig-blaa, spidse og strittende« (Fr. Nielsen, Haderslev) og »Vi har i Aar haft adskillige (5) Bygmarker, som tilsyneladende led af Fosforsyremangel (violetfarvet og spidst Udseende). I et Forsøg med Afhjælpning af Mangelsygdomme ved Udstrøning af Superfosfat, som blev vandet ned, sporedes Virkningen 6 Dage efter. Der faldt Regn indenfor de 6 Dage« (Rs. E. Rasmussen, Sakskøbing). Det vil heraf ses, at de Symptomer, der i Dag bedømmes som Fosforsyremangel, næppe kan siges at være saa godt fastlagte som f. Eks. Mangan-, Kobber- og til dels Kalimangel. Derfor bør de stadig søges underbygget ved Bestemmelse af Jordens Fosforsyretal og tillige Reaktions- og Kalital.

Det maa bemærkes, at et for lavt Reaktionstal hos Byg kan fremkalde en stærk Purpurfarve, der navnlig ses paa Bladskeder og undertiden paa de nederste Blade, men sjældent paa Bladspidser; Væksten er lav og spids, og Rødderne er misdannede. Dette kan nok i mange Tilfælde forveksles med de ovenfor nævnte Symptomer for Fosforsyremangel eller dækker over disse paa Jorder, hvor baade Reaktions- og Fosforsyretal er lave.

Kalimangel hos Byg omtales som almindelig i 31 af ialt 51 Beretninger; den var som sædvanlig meget hyppig efter Kaalroer, hvilket næv-

nes i 14 Beretninger: »De værste Angreb har vi overalt haft, hvor Kaalroer har været Forfrugten« (Jacob Hansen, Odense), »udpræget i Byg efter Kaalroer« (P. Riis Vestergaard, Samsø), »almindelig efter Kaalroer« (J. J. Jakobsen, Grindsted). Angrebene synes dog som Helhed ikke at have været stærkere end sædvanligt. Men enkelte stærke Angreb blev iagttaget efter ompløjet toaarig Lucerne (Georg Nissen, Bylderup Bov) og paa en Gaard, hvor Jorden i 25 Aar ikke er tilført Staldgødning (J. Jeppesen Jensen, Odense), Kalitallet var her 1.4.

Et meget stærkt Angreb af Kalimangel hos Hvede blev iagttaget af Konsulent Harald Jensen, Ask, Malling, der beskriver det saaledes den 7. Maj: »Selv hvor Hveden staar ret godt, er det, eller de, nederste Blade gule, saa det giver Marken et gult Skær i Bunden, desuden findes i den ene Ende af Marken ejendommelige Pletter af faa Kvadratmeters Størrelse, der paa Afstand ser ud, som om et Kreatur havde ligget der — altsaa Hveden er ligesom kortere og har liggende i Stedet for opret Vækst, og desuden er den meget tynd, — og det er maaske mest dette, der er Aarsag til den afvigende Vækstform. I Markens ene Halvdel er der Byg, der lider usædvanlig stærkt under Kalimangel. Et Forsøg paa Gaarden for 15 Aar siden viste intet Udslag for Kali, der er derfor ikke siden købt kunstig Kaligødning«.

Manganmangel, Lyspletsyge. Hos Vintersæd, fortrinsvis Rug, blev konstateret stærke Angreb, der omtales i Halvdelen af Beretningerne, som var ialt 46. Angrebene var dog ikke omfattende med Undtagelse af enkelte Tilfælde, hvor en hel Rugmark blev ødelagt (H. E. Jensen, Hille-rød). Ved St. Jynde vad fandtes endnu Pletter, hvor Rug blev ødelagt, hvor der havde ligget Mergeldyng for ca. 30 Aar siden.

Hos Vaarsæd omtales Lyspletsyge som ret stærk og almindelig i 40 af ialt 59 Beretninger. Det fremhæves, at Angrebene i Aar blev iagttaget usædvanlig tidligt, og fra Midten af Maaneden tiltog de i Styrke, hvortil Tørken menes at have været stærkt medvirkende. I enkelte Egne var Angrebene dog svagere end sædvanligt, og kun 5—6 pCt. af Markerne var angrebet (A. Pedersen, Varde). Mangansulfat gav hurtig og god Virkning, hvor det blev vandet ud, men det bruges for sjældent (Th. Kristensen, Skals), og mange Steder er man tilbøjelige til at regne med stærk Eftervirkning i Aaret efter Udstrøning (B. Munch, Haslev). I Lammefjorden, hvor Sprøjtning med Mangan er almindelig, behandles ikke blot Pletter, men hele Marken, selvom Planterne ikke viser Tegn til Lyspletsyge, da man har Erfaring for et ret stort Merudbytte. Samme Sted er i Aar prøvet at blande Mangansulfat og Jernvitriol, saaledes at man bekæmper baade Lyspletsyge og Ukrudt ved samme Sprøjtning; Resultatet synes at være tilfredsstillende (H. Jensen, Maarsø). I nogle Egne sættes stærke Angreb i Forbindelse med de smaa Mængder Svovlsur Ammoniak, der staar til Raadighed (Rud. Jensen, Støvring). Lyspletsyge blev konstateret paa nyopdyrket Hedejord (V. Sørensen, Lunde J.).

Kobbermangel, Gulspidsyge. Hos Vaarsæd synes der hidtil kun at være iagttaget enkelte stærke Angreb, men Gulspidsygen var ikke saa tidligt fremme som Lyspletsyge (N. P. Johansen, Bjerringbro). I mange Egne er stærke Angreb endnu ikke iagttaget (Kr. Jørgensen, Hadsund;

Erik Boesen, Øster Lindet). Nogle Angreb, især paa lave Jorder, kan være skjult af Frostskaade (O. Ruby, Kolding), der som nævnt ovenfor vel kan fremkalde hvide Bladspidser, men ikke de for Gulspidssyge ejendommelige, lys-grønne Bladrænder.

Forgiftning ved Naturgas. Stærkt rødviolette Planter, der tidligt standsede Væksten, blev konstateret hos: Rug, Havre og Byg, paa flere Ejendomme Nord for Frederikshavn, hvor de syge Planter findes i Pletter paa 2—3 m i Diameter, der forekommer umiddelbart over Rørledningerne, hvor disse er sammenføjede; Pletterne ses dog ogsaa andre Steder i Marken. Jorden bliver nu undersøgt.

Rugens Stængelbrand (*Urocystis occulta*). Angreb blev iagttaget, hvor Udsæden ikke var afsvampet.

Byggets Stribesyge (*Helminthosporium gramineum*). Enkelte Angreb blev konstateret, hvor der var anvendt uafsvampet Udsæd. Angrebene tegner til at blive stærkere end sædvanligt (Sv. Erik Bertelsen, Malling; P. Riis Vestergaard, Samsø).

BÆLGPLANTER.

Rimfrostskaade. Ved Tystofte Forsøgsstation blev i Førstningen af Maanedens iagttaget stærk Skade, hvorved en stor Del Blade hos Frø-rødkløver blev dræbt og sorte. Skaden opstod ved Haandhakning og Radrensning om Morgen efter Nattefrost paa $\div 3^{\circ}$ C ved Jorden, men aftog opad Dagen og fandtes ikke, hvor Kløveren blev rensat efter Kl. ca. 9. Det synes, som om den blotte Berøring af de underafkølede Blade har været tilstrækkelig til at dræbe disse; Bladstilkene var uskadte (Jacob Wested). Tilsvarende Skade er konstateret i Lucerne paa Nordfalster, hvor Dyr eller Mennesker har dannet en Gang gennem Marken; de døde Blade hos Lucerne bliver dog brune og ikke sorte. Skaden er tillige konstateret paa indsendt Lucerne fra Jerslev (Harry Christiansen) og Aarhus (A. Diederich).

Svidning efter Kaligødning fandtes paa indsendt Lucerne, hvor Bladene fik ret store lysebrune Pletter.

Kalktrang hos Humle-Sneglebælg konstateredes ved Lyngby. Ved Reaktionstal paa 5.0 og 5.4 viste Planterne yderst svag Vækst med rødbrune Blade og gullige Stængler; ved Reaktionstallene 6.6 og 7.0 var Væksten normal.

Bormangel hos Lucerne »fandtes i mange Marker, navnlig i Hads Herred, men ogsaa forskellige Steder i Aarhus, Vejle og Skanderborg Amter. Symptomer findes især i Marker med høj Reaktion, men svage Symptomer kan ogsaa ses paa ikke overkalkede Jorder« (Hj. Møller Nielsen, Skanderborg). Bormangel blev konstateret paa indsendt Lucerne fra Aarhus (A. Diederich).

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Phoma medicaginis*). Stærke Angreb konstateredes hos Lucerne ved: Yderup, Stilling, Hadsten, Houlbjerg og Hjortshøj, medens svage Angreb fandtes i mange Lucernemarker i Aarhus, Skanderborg og Vejle Amter (Hj. Møller Nielsen, Skanderborg). Svampen iagttoges endvidere i Lucerne fra Nordfalster samt paa Lucerne indsendt fra Skanderborg (Gottschalk Rasmussen) og Sakskøbing (Rs. E.

Rasmussen). Svampens Angreb er beskrevet i Oversigt for 1936, Tidsskrift for Planteavl, 42. Bd., S. 224—225.

Skivesvamp (*Pseudopeziza medicaginis*) hos Lucerne synes at have været tidligere fremme end sædvanligt. Paa Lolland og Falster har flere Lucernemarker maattet hugges, fordi Bladene bliver gule og falder af (Rs. E. Rasmussen, Sakskøbing). Et stærkt Bladfald kan dog ogsaa skyldes Angreb af ovennævnte Svamp: Sneglebælgens Stængelsvamp. Under alle Omstændigheder bør Lucernen hugges og vejres uden for Marken for derved at formindske Smitte til 2. Slet.

Bægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*). Denne Svamps Angreb synes i mange Tilfælde at have været Aarsag til den usædvanlig tynde og svage Plantebestand, som især fandtes i mange Lucernemarker, der blev udlagt i 1942. Markerne stod fortrinligt i Efteraaret. I nogle Marker var Plantebestanden ret ujævn straks efter Høst, og Aarsagen hertil var antagelig stærk Lejesæd. Men svag Plantebestand kan ogsaa skyldes Hugning eller Græsning af de frodige Marker i September 1942. I 9 Beretninger skrives, at Bægersvamp formentlig er Aarsag til den tynde Bestand af Lucernen, medens der i 4 andre Beretninger skrives, at Svampen ikke blev iagttaget i Lucernemarker (P. Grøntved, Næstved; Jacob Wested, Tystofte; M. Greve, Roskilde, og O. Ruby, Kolding).

Bægersvampens Angreb i Kløvermarker, især Frørødkløver, blev omtalt i Oversigten for April. Angrebene synes ikke at være blevet forstærkede i Løbet af Maj; der skrives dog om enkelte stærke Angreb i Førstningen af Maj (A. Juel-Nielsen, Rønne; Erik Boesen, Øster Lindet). Svage Angreb, der har tyndet Kløverbestanden en Del, blev iagttaget flere Steder og omtales i 11 af ialt 29 Beretninger.

Rodbrand hos Ært blev konstateret i Sidstningen af Maaneden paa indsendte Prøver (P. M. Dreisler, Ebberup; V. Sørensen, Lunde J.).

Manganmangel, Lyspletsyge, saas paa Ærter i Lammefjorden (N. M. Nielsen).

BEDEROER.

Bormangel, Tørforraadnelse, blev trods Eftersyn ikke konstateret i Frøbederoer.

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) konstateredes først i Maaneden hos Frøbederoer; ret betydelige Angreb blev iagttaget flere Steder hos Roer overvintrede paa Blivestedet (M. Greve, Roskilde; Rs. E. Rasmussen, Sakskøbing).

Bederust (*Uromyces betae*) fandtes paa enkelte Blade indsendt først i Maaneden.

Mosaiksyge forekom ret ofte hos Frøbederoer (O. Ruby, Kolding).

Rodbrand synes at være ret godartet. I 4 Beretninger skrives om stærke Angreb i mange Marker, i 11 om svage og ikke almindelige Angreb og i 19 Beretninger blev Angreb ikke iagttaget, og det anføres, at Bederoerne trods Kulden udvikledes godt og langt bedre end Kaalroerne.

KAALROER, KAAL O. A. KORSBLOMSTREDE.

Kulde og Frost ødelagde flere Steder Kaalroerne. »En Kaalroe-

mark paa ca. 3 ha blev fuldstændig ødelagt« (Mogens Hansen, Toftlund), »ved Glæsborg er flere Kaalroemarker fuldstændig bortfrosset« (Arne Larsen-Ledet, Grenaa), »bedømt for det nuværende Tidspunkt synes tidlig Roesaaning ikke under alle Forhold at være lige anbefalelsesværdig« (P. Riis Vestergaard, Samsø) og »enkelte Kaalroemarker er omsaaet paa Grund af Frostskaade« (Ejvind Staunskjær, Kolind).

Manganmangel, Lyspletsyge, blev konstateret hos Gul Sennep, hvor de syge Planter havde stærkt rødlige Stængler og kun 1 Femtedel af normal Størrelse (Jacob Wested, Tystofte).

Rodbrand hos Kaalroer synes at have været særdeles godartet, og der blev kun enkelte Steder iagttaget svage Angreb.

Drueskimmel (*Botrytis cinerea*) fandtes i Skudspidser af Vinterraps (Asger Larsen, Aarslev).

Kaalskimmel (*Peronospora brassicae*) konstateredes paa Vinterraps (Asger Larsen, Aarslev) samt paa indsendt Hvidkaal.

KARTOFLER.

Frostskaade var i mange Egne almindelig paa Blade af tidlige Kartoffler. Skaden synes at være sket i Sidstningen af Maanedens.

Vaadforraadnelse (Bakteriose) var meget hyppig og stærk hos Kartoffler i Kuler. Der modtoges adskillige Prøver, og det var umuligt at afgøre, hvad der kunde have indledet Forraadnelsen, da Knoldene nu helt var gaaet i Opløsning.

Pletter paa Kartoffelknolde fra Kule. Der blev modtaget 2 Prøver med denne Skade, hvoraf der findes Billede i Oversigten for Maj 1942.

INDUSTRIPLANTER.

Kulde. Hør skadedes stærkt af Kulde. Ved Ballum Sluse, hvor Temperaturen mellem 1. og 2. Maj maalt til $\div 7^{\circ}$ C, blev 2 ha med Hør helt dræbt (Aa. Buchreitz, Skærbæk).

Opiatvalmue hemmedes i lang Tid meget stærkt af Kulde (Jacob Wested, Tystofte).

Manganmangel, Lyspletsyge, var almindelig hos Hør paa lave, humusrige Jorder (K. Iversen, Klippinge).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPLANTER. FRUGTTREER OG FRUGTBUSKE.

Trods Vinterens Mildhed ses der dog ogsaa i Aar en Del Frostskaade, især paa Blommetræer, hvor enten store Grene eller ogsaa gamle Træer er helt døde. Det maa være Eftervirkning efter de sidste kolde Vintre. Fra Københavns Omegn skrives, at der foruden paa Blomme tillige paa Pære, især paa Grev Moltke, er en Del visne Grene, men derimod ikke ret mange paa Æble (Alfred Rasmussen). Ved Langaa gaar en Del Kirsebær ud nu efter Blomstringen (O. H. Mynster).

Paa Hornum Forsøgsstation har Løvspringet været daarligt paa Cox' Orange, paa de fleste Blommesorter og Solbær samt paa Lætræer. Bladene bryder ikke normalt igennem, de er gule og forkrøblede, og Blomsterne paa Solbærrene visner hen. Billedet er det samme, som har kunnet ses de sidste Vintre paa Grund af Frostskaade. Det staar øjensynligt i Forbindelse hermed, da Saftstigningen har været ret sparsom paa de daarligste Grene (Hans Christensen).

Fra Slagelse-Skelskøregnen skrives, at alle ældre Blommetræer ser meget sløje ud, de staar næsten uden Løv (Agnes Værløse).

Nattefrosten nu i Foraaret har forskellige Steder gjort nogen Skade paa Frugttræer og Frugtbuske. Paa en Del Æbler er de første Blade bulede eller svedet, og i nogle Tilfælde synes det ogsaa at være gaaet ud over Frugtbuskenes Blomstring, der er f. Eks. set Ribs og Solbær med mangelfuld Bæransætning, hvor det tyder paa, at det er Frosten, der er Skyld heri. Det synes dog langt fra at være saa almindeligt som sidste Aar, at Ribsene kun bærer paa den øverste Del af Klaserne.

Paa Pære i en Frugtplantage i Lyngby havde nogle Blade to sorte Striber langs Midterribben et lille Stykke fra denne; det skyldes sikkert Frost, medens Bladene endnu var sammenrullede.

Den megen Storm har maaske ogsaa en betydelig Andel i de svedne Blade; fra Slagelse-Skelskøregnen skrives, at Masser af Frugttræer og andre Ting er svedet i Vestsiden (A. Sauer).

Visne Blomster eller Blomsterknopper er set paa Bodil Neergaard paa Lolland og paa Rød Ananas ved Lyngby, Bjært, Gelsted og Revninge samt paa Dumelow ved Kirkelte i Nordsjælland. Det har ikke været muligt at paavise nogen bestemt Aarsag til Skaden.

Fra en Lokalitet paa Lolland, hvorfra der blev indsendt saaledes skadede Grene, skrives, at Træerne er 4—6 Aar gamle, de er ikke frostskaadede af de foregaaende Vintre, og Stammerne er rene og pæne og fri for død Bark. De angrebne Grene findes overvejende i Kronens Periferi, dog findes der ogsaa inde i Kronen enkelte angrebne Grene. 3—4 aarige Træer fejler intet. Træerne blomstrer overdaadigt. Der er i Aar ingen Gødning givet af nogen Art. Der er vintersprøjtet med Frejlev Mix, og i god Tid før Blomstringen sprøjtet med 3 pM. Kobberkalk. Der er ikke brugt Blyarsenat eller anden Tilsætning. Kun Dværgtræer (E. M. IV) er skadede, Vildstammer fejler intet, skønt de staar i samme Række. I en anden Afdeling har Træerne faaet samme Behandling, men her fejler Bodil Neergaard intet. Ingen af de øvrige Sorter er skadede (Georg Jensen).

I en anden Indberetning fra andre Lokalteter paa Lolland skrives om saadanne Bodil Neergaard, at Grenspidsernes Blomster ofte var sunde (A. Klougart).

Ved Lyngby har vi selv set en lang Række Rød Ananas paa Type IV, som næsten alle var meget sløje. Vidste man paa Forhaand intet, vilde man, da vi saa dem d. 24. Maj, uvilkaarlig have spurgt, om den Række var omplantet i Vinter. Der var meget faa Blade, mange Blomsterknopper stod som en lille, vissen Ballon, andre var sprunget ud, men en Del af disse havde den yderste Del af Kronbladene brune. De bedste Blom-

ster sad ude i Spidsen af Skuddene. Mange af de første Blade var svedet — sandsynligvis af Frosten — men dette gjaldt ogsaa mange andre Sorter i den samme Plantage, uden at disse havde mindste Skade paa Blomsterne. En Række Rød Ananas paa Vildstamme i Nærheden havde haft normale Blomster. Træerne var sprøjtet — vistnok i Marts — med 6 pCt. Foraarskarbolineum og med $\frac{1}{2}$ pCt. Kobberkalk, da Knopperne blev synlige og med 2 pCt. Svovlkalk lige før Blomstringen. Den nævnte Svidning af de første Blade var set før Sprøjtningen med Kobberkalken og kan altsaa ikke skyldes denne; der saas iøvrigt ingen Sprøjteskade eller Skade af anden Art paa de øvrige Træer. Paa disse daarlige Rød Ananas er der senere kommet flere Blade.

Om Rød Ananas fra Bjært med visne Blomsterknopper har vi faaet følgende Oplysninger: De tilsendte Grene stammer fra en Række med 60 Træer paa Type IV; de er 9 Aar og var alle rigeligt besat med Blomsterknopper. Tilsvarende Træer staar i en anden Afdeling paa lavere Jord, men fejler intet. Der findes en halv Snes Træer af denne Sort paa Vildstamme, heraf er der kun et enkelt Træ, som er fyldt med Blomster, men det har ogsaa enkelte Grene, hvorpaa Blomsterne er visnede.

Forskellige andre Frugtavlere paa Egnen har alle sagt, at de har visne Blomster i Rød Ananas, enten Træerne staar højt eller lavt, og enten de er sprøjtet indtil nu eller ikke — men Skaden er ogsaa kun set i denne Sort. Skaden er set baade paa Træer med mange Blomster og med faa (Ole Dall).

Fra Holsted, Ikast, Aarhus og Esbjerg skrives, at der er set daarlige Rød Ananas. Fælles for dem alle er, at de har blomstret godt, i nogle Tilfælde ualmindelig godt, og praktisk talt alle Blomsterne falder af, og Hovedparten af Bladene ligesaa. De yderste Grene (20—30 cm) sætter normale Blade og vokser pænt, men Hovedparten af Dværgskuddene indtørre, og der dannes Adventivknopper paa Grenene. Der har enkelte Steder i Jylland været ret lav Temperatur (minus 6—7° C) i Begyndelsen af Blomstringsperioden, maaske har Rød Ananas da været paa et Udviklingstrin, hvor den har været meget følsom for Frostskaade (A. Gylling).

Ved Holbæk har Bodil Neergaard i en Plantage med mange af denne Sort sat meget daarligt, kun 2—3 Træer har sat godt. Træerne staar paa to Steder: i den højeste og den laveste Del af Plantagen. Træerne, der staar højest, har slet intet sat, hvorimod de paa den lavere Jord har sat lidt. Alle Træerne er lige gamle og behandlet ens, nemlig: 1) Foraarssprøjtning med 4 pCt. Foraarskarbolineum + 2 pCt. Svovlkalk, 2) lige før Blomstringen Sprøjtning med $1\frac{3}{4}$ pCt. Svovlkalk + 0.1 pCt. Germisan og 3) lige efter Blomstringen Sprøjtning med 1 pCt. Svovlkalk + 0.4 pCt. Blyarsenat. I 1941 bar Træerne meget stærkt, i 1942 blomstrede de lidt, men bar ingen Frugt, i Aar har de igen blomstret rigt. Ejeren mener, at et meget fugtigt Foraar en Gang tidligere har givet en god Høst og et tørt en daarlig. I en Have er det ogsaa set i Aar, at en Bodil Neergaard paa høj Jord har sat daarligt, medens en paa lav Jord har sat godt (Henrik Nielsen).

I alle undersøgte Tilfælde har Grenene været sunde i Veddet; de har dog i nogle Tilfælde været brune lidt ned i Frugtsporen.

I Kirkelte, hvor der er set visne Blomsterknopper paa Dumelow og Rød Ananas, er der ikke sprøjtet med nogen Frugttærkarbolineum, men med 1 pCt. Svovlkalk + 1 pM. Germisan lige før Blomstringen.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) synes ikke at være udbredt, hvad man heller ikke skulde vente efter det tørre Foraar, der er dog nogle Indberetninger om den: I det sydlige Sønderjylland er der set slemme Angreb paa Bladene af usprøjtet Cox' Orange og Belle de Boskoop, medens Graastener i samme Have intet fejlede (M. Surlykke Petersen). I Midtjylland var flere Sorter, især St. Cecilie og Laxtons Superb, ret stærkt angrebet paa Bladene (Arne Pallesen). Paa Brande-Holsted-Esbjergene er der sidst i Maaneden set begyndende Angreb paa Bladene af Bramley, Graastener og Bismark (A. Gylling). Paa Ryegnen er der set svage Angreb paa Belle de Boskoop og Ingrid Marie (O. Skov). Ved Rønde var der d. 26. Maj stærke Angreb paa Graastener, medens der ved Aagaard kun fandtes enkelte Pletter paa Graastener og Nonnetit Bastard (Lars Hansen). Fra Svendborg Amt skrives, at Skurven første Gang blev set d. 20. Maj paa Pederstrup i en meget lunt beliggende Plantage, der var enkelte smaa Skurvpletter spredt over hele Plantagen, iøvrigt er Skurven kun set faa Steder (Hans Larsen). I Maribo Amt er der set stærke Angreb paa ældre Mølleskov (Georg Jensen). Forskellige Steder i Nordsjælland er Skurven set d. 20.—23. Maj paa følgende Sorter: Graastener, Pederstrup, Charles Ross, Mølleskov, Belle de Boskoop, Husmoder, Rød Victoria og Rosenholm.

Pæreskurv (*Venturia pirina*) konstateredes d. 29. Maj i ondartet Grad paa indsendte Pærefrugter fra Skjern.

Graa Monilia (*Monilia laxa*) omtales som almindelig paa Esbjerg-egnen (M. Sørensen), og desuden skrives fra Svendborg Amt, at paa Surkirsebær er der nogle Steder slemme Angreb, men at man mange Steder hører den Bemærkning: »Efter at vi er begyndt at sprøjte, er der næsten ikke visne Skud i Kirsebærrene« (Hans Larsen).

Rødfarvning af Stikkelsbær, en ufarlig Skønhedsfejl, en Slags »Solbrændthed«, har været almindelig, derimod har vi kun faaet en enkelt Forespørgsel om Solskoldning af Stikkelsbær. I det tørre, solrige Vejr kunde man maaske have ventet mere, men det er muligvis den lave Temperatur, som har bevirket, at Skaden ikke er sket.

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors-uvae*) har vist sig rundt omkring. Fra Holbæk Amt skrives, at i sidste Halvdel af Maaneden kom der Angreb mange Steder, saavel hvor der var sprøjtet med 10 pCt. Svovlkalk, som hvor der ikke var sprøjtet (Henrik Nielsen).

Hindbær-Stængelsyge (*Didymella applanata*) har øjensynlig haft meget gode Betingelser i det sidste fugtige Efteraar og har nu i det tørre Foraar forvoldt megen Skade. Det er almindeligt at se Hindbær, som staar med mange visne Stængler eller med Stængler, der kun har faa Skud; disse sidder som Regel oppe i Toppen. Det er vanskeligt at sige, hvor meget af denne Skade, der maa tilskrives Stængelsygen, og hvor meget, at Hindbærrene har været daarligt modne og tidligt paa Gled i Foraaret med Saftstigningen, hvorved de har lidt af Foraarsfrosten, saa Knopperne er tørret ind. Fra flere Steder i Sjælland skrives, at hvor

Buskene har været beskyttede mod Vinden og Solens stærkeste Straaler, er de bedst. Preussen er værst medtaget, de unge Plantninger klarer sig gennemgaaende bedst (A. Klougart).

KØKKENURTER.

Frosten har paa lave Arealer skadet en Del Jordbærblomster.

Manganmangel synes i det tørre Vejr at gøre sig gældende flere Steder paa Spinat til Frø (Ebberup, Vest-, Midt- og Sydsjælland). Planterne bliver gule og trives ikke; et Sted vidste man, at Jordreaktionen var meget høj. Der er tilraadet forsøgsvis at prøve Udstrøning af eller Vanding med Mangansulfat, heraf er tidligere set god Virkning i Løbet af 8 Dage paa Spinat.

Skivesvamp (*Colletotrichum lagenarium* = *C. oligochaetum*) er konstateret paa Agurk i Hus ved Odense. Bladene faar brune Pletter, hvoraf mange kan smelte sammen og bevirke, at Bladene bliver lasede. Denne Svampesygdom, som f. Eks. er frygtet i England, er vistnok ikke tidligere med Sikkerhed konstateret her i Landet, selvom man af og til har hørt om dens Optræden. Sagen er den, at der har været et Billede af den i »Den grønne Bog«, og saa er lignende Symptomer blevet tilskrevet den. I de Tilfælde, hvor vi tidligere har haft Lejlighed til at undersøge Planterne, som man antog havde denne Sygdom, har det drejet sig om andre Bladpletsvampe; men denne Gang var det desværre rigtigt nok. Foruden ved de brune Bladpletter kendes den paa, at der i disse sidder smaa, lyserøde Puder af Svampen.

Selleri-Bladpletsyge (*Septoria apii*) er set af en Gartner paa Selleri i Bænk paa Amager.

Løgskimmel (*Peronospora Schleideni*) er konstateret paa Løg, endog med stærke Angreb, men den faar sandsynligvis Skyld for mere Skade, end den fortjener, thi de gule Spidser, som er saa almindelige paa Løg for Tiden, tilskrives ofte Skimmelens Angreb, men skyldes nok snarere Tørke og evt. Nattefrost.

Mosaiksyge (*Allium Virus 1*) i Skallotter har atter tiltrukket sig Opmærksomheden flere Steder; fra Holbæk skrives: »Hvornaar faar vi en gennemført Ordning med kontrolleret Læggemateriale, som for Kartofler? — Det er fortvivlet, som det er« (Henrik Nielsen). I denne Forbindelse skal vi gøre opmærksom paa, at Jydsk Haveselskab har begyndt en Fremavl af Sætteløg paa Egne, hvor Løgene er sunde; dette Arbejde burde tages op af flere Havebrugsorganisationer.

Mosaiksyge (*Nicotiana Virus 1*) i Tomater, der i sidste Maanedsberegning omtaltes som havende vist sig i usædvanlig Grad paa Fyn, maaske i Forbindelse med Tørring af Tobak i Husene i Efteraaret, synes ikke andre Steder at være særlig stærkt udbredt. Fra Sjælland skrives saaledes, at der i enkelte Gartnerier er meget stærke Angreb, i andre ses Mosaiksygen kun ganske lidt (A. Klougart). Ved Fuglebjerg ses den paa enkelte Planter i Huse, hvor der ikke har været tørret, men »tygget« Tobak (N. Flensted-Andersen). Ved Kolding, hvor der har været tørret Tobak, er der set et meget stærkt Angreb og enkelte svage (Lars Hansen).

Stribesyge paa Tomater. Der foreligger kun Indberetninger om

svage Angreb; vi har dog faaet en Forespørgsel angaaende et mere alvorligt Angreb ved Rødovre.

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) er begyndt tidligt, men synes ikke alvorlig. Den er værst, hvor man har »presset« Tomaterne.

Storknoldet Bægersvamp (*Sclerotinia sclerotiorum*) har været ret udbredt paa Tomat i et Drivhus ved Lyngby og er set enkelte Steder i Jylland baade paa Tomat og Agurk (Lars Hansen).

PRYDPLANTER.

Paa indsendte Paaskeliljer fra Odense og Taastrup er der set lysebrune, rækkestillede Bladpletter; de var værst i Bladspidsen, der ofte var helt visnen. Der kunde ikke paavises nogen bestemt Aarsag til Skaden, der formentlig skyldes Vækstforholdene.

Et hvidt, tørt, indfaldent Parti, der strakte sig fra Jordoverfladen og et godt Stykke op, er set paa en enkelt Tulipan fra Karise og paa en hel Del Tulipaner i en Have ved Charlottenlund. Her var i Efteraaret lagt en Del ret smaa Løg; ca. en Trediedel har givet gode Blomster, Resten har kun givet et Blad, som har faaet dette indfaldne, tørre Stilkparti. Løg af samme Hold er lagt i flere andre Haver, men har ingen andre Steder faaet den samme Skade.

Violrust (*Puccinia violae*) er set paa *Viola odorata* ved Odense, Lyngby og Roskilde.

Rosenrust (*Phragmidium subcorticium*) er i Skaalruststadiet konstateret paa flere Hold indsendt Materiale.

Pæon-Drueskimmel (*Botrytis paeoniae*) har ikke været almindelig, omend den har vist sig nogle Steder. Det tørre Vejr har sikkert hemmet den meget.

Tulipan-Drueskimmel (*Botrytis tulipae*) har ligeledes paa Grund af Tørken været godartet; fra Vestsjælland skrives dog om enkelte stærke Angreb, og fra Sydfyn og Sønderjylland om flere.

Rosen-Meldug (*Sphaerotheca pannosa*) har allerede vist sig flere Steder, endog stærkt paa Espalier ved Sydmur ved Horsens.

Hortensia-Meldug (*Microsphaera polonica*) er mere udbredt paa Ungplanter ved Gisselfeld end sædvanlig (H. Wedege).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera Schachtii*). Vi har modtaget talrige Prøver af Havre og Byg til Undersøgelse og oftest konstateret stærke Angreb. Fra Grenaa skrives, at der er flere og stærkere Angreb end de foregaaende Aar, selv i Havre efter 2 Aars Frøgræs (A. Larsen-Ledet). Fra Graasten skrives om 3 overordentlig stærke Angreb (M. Nissen).

Oldenborrelarver (*Melolontha vulgaris*) se Diverse.

Smælderlarver (*Agriotes* sp.). Ogsaa i Maj er der rapporteret talrige, ofte meget ondartede Angreb, særlig i Vaarsæd, men ogsaa i Roer, Lupin m. m.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Larvernes Optræden kan i Almindelighed siges at have været ret godartet, og Udstrøning af Giftklid har kun været foretaget i beskedent Omfang. Af de 41 indkomne Beretninger melder 13 om »ingen«, 14 om »svage« og 14 om »stærke«, dog oftest lokale Angreb. To stærke Angreb fandtes paa Sjælland, et paa Fyn, medens Resten forekom i Jylland. Kun fra Brande skrives, at Angrebene er noget hyppigere end de foregaaende Aar. Angrebene fandtes særlig i Vaarsæd, men fra Skærbæk skrives ogsaa om Skade paa Græs, Roer og Hør (A. Buchreitz). Ved Roskilde blev en Eng, der var udlagt med Græs i det tidlige Foraar, raseret (M. Greve).

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). De fleste Indberetninger (27) lyder paa ingen eller betydningsløse Angreb. Fra Jylland foreligger 4 Meddelelser om Skade i Vaarsæden.

Brakfluen (*Hylemyia coarctata*). En Rugmark paa 10 Tdr. Land efter Halvbrak (oppløjet Lucerne) viste sig midt i Maj meget tynd, medens Rug efter Havre havde normal Udvikling. Alt tyder paa, at det drejede sig om Angreb af Brakfluellarver (C. M. Bundgaard).

BÆLGPLANTER.

Lucerneaal (*Tylenchus dipsaci*). Paa alle Egne i Hads Herred og i den nordlige Del af Bjerre Herred findes mange Marker med Angreb af Lucerneaal. Ikke faa er helt ødelagt (H. Møller Nielsen). Ogsaa fra Roskildeegnen skrives om stærke Angreb (M. Greve).

Bladrandbiller (*Sitona lineata*) har været meget ondartede i Ærter ved Slagelse. Det meddeles, at Sprøjtning med Blyarsenat standsede Angrebet (A. Sauer). Ogsaa fra Svendborg skrives om stærke Angreb i Haverne (H. Larsen).

Haarmyglarver (*Bibionidae*). Om svage Angreb meldes fra Stevns (K. Iversen) og Skærbæk (A. Buchreitz).

Snegle (*Agriolimax agrestis*). Fra Østjylland skrives: »I næsten alle Lucernemarken kan man finde Angreb af Snegle. I enkelte Marker synes Angrebet at være ret alvorligt« (H. Møller Nielsen).

Markmus (*Arvicola agrestis*). Fra Aarhus-Skanderborg-Vejle skrives: »Næsten alle Lucernemarken er mere eller mindre beskadiget af Markmus. Mest typisk er Angrebene i 1. Aars Markerne, som paa store Pletter og i lange Striber kan være fuldstændig afgravnede. Paa Farsø i Horsens Fjord er en meget fin Lucernemark meget medtaget af Vandrotter (*Arvicola amphibius*), og det samme er Tilfældet med en Mark i Glud ved Horsens« (H. Møller Nielsen). Fra Grenaa skrives, at Lucernen to Steder i Oplandet er saa undermineret af Markmus, at der er fremkommet store bare Pletter (A. Larsen-Ledet). Ved Kolding er der anrettet Skade paa Hamp paa lav Jord og Korn paa Agerjord (O. Ruby).

BEDER.

Ørentviste (*Forficula auricularia*). Ved Grenaa blev unge Bederoer stærkt begnavet af unge Ørentviste-Larver (A. Larsen-Ledet).

Bladtæger (*Calocoris bipunctatus?*). Fra Lolland skrives om et Angreb paa Sukkerroer, der grænser op til en Allé og en Have. Roerne

var angrebet ca. 20 Favne ind i Marken langs Vejen. Kimbladene var urørt, men Hjertet var misdannet med mange smaa, tættstillede Blade, altsaa begyndende Flerhovedethed (Rs. E. Rasmussen).

Runkelroebillen (*Atomaria linearis*). Fra Lolland-Falster skrives, at medens Billerne var ondartede sidste Aar, saa er der ingen Bedemarker, der hærages i Aar. Der er dog fundet et Angreb i Spinat saaat til Frø. En ha var totalt ødelagt (Rs. E. Rasmussen).

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*). I Lyngby var »Melderne« stærkt belagt med Æg, og nyklækkede Larver saas d. 2. Juni.

Den matsorte Aadselbille (*Blitophaga opaca*). Ialt foreligger 76 Indberetninger om Angreb. 54 er fra Jylland, 13 fra Sjælland, 4 fra Fyn, 2 fra Lolland-Falster, 2 fra Langeland og 2 fra Samsø og Bornholm. De fleste Indberetninger melder om ondartede Angreb, der ofte karakteriseres som noget svagere end i 1942, men dog ofte er af katastrofal Natur. De overvintrede Biller viste sig i Maanedens Begyndelse og gnavede paa de unge Bedeplanter. Fra omkring Midten af Maaneden tog Larverne fat og nødvendiggorde Bekæmpelse i stor Udstrækning. Hertil anvendtes Giftklid (tilberedt med Calciumarsenat eller Natriumsiliciumfluorid), samt Sprøjtning. Ofte fremhæves den gode Virkning af Sprøjtning med Blyarsenat. Ogsaa Sprøjtning med Calciumarsenat og Natriumsiliciumfluorid har været anvendt og efter sigende uden at skade Planterne. I Maanedens Slutning tog Angrebene af, men var endnu ikke overstaaet alle Steder. Ogsaa paa Kaalroer og Kløverudlæg er der fundet Angreb. Af de talrige Indberetninger kan kun citeres enkelte. Fra Varde: »Angrebet begyndte meget tidligt i Maanedens Begyndelse. Det var Billerne. De søgtes bekæmpet dels ved Sprøjtning, dels ved Giftklid. Kort Tid efter, vel ca. midt i Maaneden satte Larveangrebet ind. Bekæmpelse sker foruden ved Giftklid i stor Udstrækning ogsaa ved Sprøjtning, som mange har mere Tillid til. Af Giftstof er i betydelig Udstrækning anvendt Blyarsenat, som Brugsforeninger og Købmænd har haft liggende fra i Fjor. Endvidere Calciumarsenat. Til d. 28. Maj har jeg udleveret Mærker til 10.000 kg Klid. Det svarer til 500 Td. Land. Hvor store Arealer, man har sprøjtet, kan ikke siges. Men det kan let blive 200—300 Tdr. Land. Omsaaning har ligeledes fundet Sted paa meget betydelige Arealer (A. Pedersen).

Fra S.-V. Himmerland: »Angrebene meget haarde, men ikke slet saa udbredte som i 1942. Kun i faa Tilfælde anvendes Giftklid. Hvor der er en Bestand at ramme, er Sprøjtning sikkert det bedste. Der bruges almindeligvis 1—1½ pCt. Calciumarsenat!« (Th. Kristensen). I andre Indberetninger omtales Virkningen af Klid med Calciumarsenat eller Natriumsiliciumfluorid som tilfredsstillende. Fra Lolland-Falster skrives, at Maagerne holder Larverne nede paa Nakskovegnen (Rs. E. Rasmussen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) se Korn og Græsser.

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Der foreligger 10 Meddelelser om stærke Angreb i Bedemarkerne. Fra Kalundborg skrives saaledes: »Optræder i alle Marker. Bladene er begyndt at visne, og der findes desuden Masser af Æg paa Bladene« (Stanley Jørgensen). Fra Rødbyhavn: »Meget stærke Angreb konstateredes paa Lidsø« (O. J. Olesen). Samsø: »Mange ondartede Angreb i Løbet af de sidste 8 Dage« (P. Riis Vester-

gaard). Fra Søndre Omme: »I en 3 ha stor Mark var saa godt som hver Plante angrebet« (J. Jakobsen). Ogsaa ved Hobro, Studsgaard m. m. er fundet stærke Angreb. I Lammefjorden gik det særlig ud over Spinat (H. Jensen). Ved Maribo bemærkedes det, at 1. Generations Larver havde forpuppet sig sidst i Maj (Rs. E. Rasmussen).

KORSBLOMSTREDE.

Kaalthrips (*Thrips angusticeps*). Der er kun bemærket enkelte Angreb i Kaalroer bl. a. paa Aalborgegnen (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Kaaltæger (*Strachia oleracea*). Fra Studsgaard skrives, at de første Tæger fandtes omkring Midten af Maj. Endnu er der dog ikke set nævneværdig Skade (N. A. Drewsen).

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). Angreb paa de korsblomstrede Frøafgrøder har været almindelige, men sjældent af større Skadevirkning. Fra Præstø skrives: »Angreb vist i alle Marker, men da Blomstringen kom hurtigt, blev Angrebet ikke ondartet« (B. Munch). Fra Stevns: »Det er mange Aar siden, Skaden har været saa ubetydelig« (K. Iversen). Fra Rødding, Graasten og Malling skrives dog om alvorlige Angreb.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Angrebene har været meget almindelige, men Skaden karakteriseres sjældent som virkelig ondartet, og Omsaaning er kun foretaget i beskedent Omfang. Nogle Indberetninger melder dog om alvorlig Skade, der nødvendiggjorde Omsaaning. Angrebene Betydning har dog været langt ringere end i 1942.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) se Korn og Græsser.

INDUSTRIPLANTER.

HØR.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) se Korn og Græsser.

TOBAK.

Tusindben (*Julidae*) se Diverse.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) se Korn og Græsser.

KØKKENURTER.

Tusindben (*Julidae*) se Diverse.

Oldenborrelarver (*Melolontha vulgaris*) se Diverse.

Løgfluelarver (*Hylemyia antiqua*). Fra Hadsten skrives, at Halvdelen af Skallerterne i en Have var ved at visne (N. Gram). I S.-V. Himmerland er Angreb meget almindelige i Have og Mark (Th. Kristensen).

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Æblebladloppen (*Psylla mali*). Fra Aarhus skrives, at Bladloppen ses meget almindeligt, ogsaa hvor der er sprøjtet med Foraarskarbolineum (6 pCt.) (A. Gylling). Fra Rønde skrives om et meget ondartet Angreb (L. Hansen).

Bladlus (*Aphididae*). De fleste Beretninger lyder paa, at Angreb

paa Frugttræerne endnu er svage og uden større Betydning. Der foreligger dog 4 Meddelelser om stærke Angreb. Fra Skive skrives: »Stærke Angreb af den grønne Æblebladlus saas midt i Maaneden paa espalierede Træer og sidst i Maaneden ogsaa paa fritstaaende. Træerne var grundigt sprøjtet med Foraarskarbolineum« (J. C. Myrhøj). De øvrige Angreb er rapporteret fra Aarhusegnen (A. Gylling), Langa (O. Mynster) og Syd-fyn (Chr. Greve).

Blodlus (*Schizoneura lanigera*) har vist sig paa Æbletræer en Del Steder i Københavns Omegn.

Hindbærsnudebillen (*Anthonomus rubi*). Stærke Angreb paa Jordbær har været almindelige, og der er indløbet adskillige Forespørgsler angaaende Bekæmpelse.

Æblesnudebillen (*Anthonomus pomorum*). Fra Maribo skrives: »Synes at være noget udbredt i Aar. Paa Nordfalster er set ret stærke Angreb. Her har ikke tidligere været Angreb (G. Jensen). Fra Hornum: »Angrebet forekommer i Aar talrigere end noget tidligere Aar« (H. Christensen).

Løvsnudebiller (*Phyllobius*). Der foreligger en Del Meddelelser om kraftige Angreb, særlig paa unge Frugttræer og Podninger.

Øresnudebiller (*Otiorrhynchus picipes*) har en Del Steder gjort Skade paa unge Frugttræer.

Blommehveps (*Hoplocampa fulvicornis*). Om kraftige Angreb skrives fra Aarhus (N. Gram) og Sønderjylland (M. Surlykke Petersen).

Kirsebærmøl (*Argyresthia ephippiella*) synes i de sidste Aar at være i Tiltagende. Der er indløbet en Del Forespørgsler angaaende Bekæmpelse af dette Skadedyr.

Frostmaalerlarver (*Cheimatobia brumata*). Disse Larver har optraadt meget talrigt i Aar og har ofte gjort megen Skade, særlig hvor der ikke var vintersprøjtet.

Frugttræspindemider (*Paratetranychus pilosus*). Endnu foreligger der kun Beretning om enkelte stærke Angreb. Ved nøje Eftersyn finder man dog ofte rigeligt med Mider paa Bladene, saaledes at en Opformering hurtigt vil komme i Gang, hvis vi faar længere Tids Tørke. Fra Maribo Amt skrives, at Sprøjtning med Sulsol, Pomarsol og Svovlkalk har stoppet begyndende Angreb godt (G. Jensen).

DIVERSE.

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris*). Sværmende Oldenborrer er kun set ved Roskilde, hvor de viste sig i beskedent Antal d. 13. Maj (M. Greve). Larveangreb i Jordbærbede er rapporteret fra Københavns Omegn (Holte, Lundtofte) samt fra Frederiksborg Amt og Aarhusegnen. I Markerne har Skaden været ringe. Fra Slagelse skrives, at der fandtes en Mængde store Larver (A. Sauer). Fra Lolland-Falster meldes, at Angrebene var uden praktisk Betydning, og at Landmændene i Skovegnene

undlader at bekæmpe Muldvarpene, fordi de menes at holde Oldenborrerne nede (Rs. E. Rasmussen). Paa Kollekolle fandtes et stærkt Angreb i Majabyg. Det var store Larver, antagelig i 4. Aar (O. Thøgersen). Paa Ringstedegnen blev ca. 10 Tdr. Land af en Sennepsmark fuldstændig raseret (C. M. Bundgaard).

Knoporme (*Agrotis tritici*). I S.-V. Himmerland er Larverne meget almindelige, ikke blot i Køkkenhaven, men ogsaa i Markerne (M. Kristensen).

Tusindben (*Julidae*) angreb Tobak ved Ringe (A. L. Nielsen). Andre Steder gik det ud over Jordbær og Tomatplanter.

PROSPER BOVIEN.